

Emnekode : ST-202
Kandidatnr. : 8903
Dato : 22.05.09
Ark nr. : 1 av 12

Jeg har valgt å svare på oppgave 2.

Jeg vil ta utgangspunkt i institusjonene The Commission, The Council of the European Union (heretter referert til som The Council), European Court of Justice (ECJ), The European Parliament (heretter referert til som EP) og The European Council

Hvis vi åpner med å se på The Commission, så kan vi starte med å si at dette er EU sin utøvende myndighet.

Her sitter det 27 kommisærer som har blitt utpekt av medlemslandene, her høyaktlig kan vi si at hvert medlemsland utpeker en kommisær hver.

The Commission har også en president som leder kommisjonens arbeid og som er med på å sette dens agenda. Presidenten som i dag er Jose Manuel Barroso, blir utpekt i fellesskap av alle medlemslandene.

Medlemmene av kommisjonen sitter i 5 år, og nåværende kommisjonen avslutter sitt arbeid i år.

Som sagt tidligere så er kommisjonens EU sin utøvende ~~myndighet~~ myndighet. Den behøver også utøvingsmakt, dette betyr at kommisjonen utarbeider lovforslag, som den deretter sender til The Council og EP for godkjenning.

Utførelsen av alle lovforslag er en komplisert prosess. Hvert lovforslag må ha et legalt grunnlag basert på en gjeldende traktat, dette er viktig av to grunner. Den første er fordi lovforslaget må følge en bestemt prosess, den andre er fordi at hvilket legalt grunnlag det er basert på avgjør hvilken godkjennelses prosedyre som skal anvendes.

Det finnes i hovedsak 4 ulike prosedyrer, disse relaterer seg til hvordan EP skal behandle saker, eller hvor mye EP skal ha å si.

Disse prosedyrene er: "codecision"; Her har EP medbestemmelsesrett sammen med The Council, er den mest brente prosedyren og brukes som oftest under "pillars 1" eller "EC Pillar" saker. Dette er saker hvor statene har gitt bort deler eller all autoritet ~~overfor~~ til EU innenfor visse politiske områder.

De andre er "assent" prosedyrer hvor EP kun har si Ja, eller Nei, og ikke kommer med endringsforslag. "Cooperation" prosedyrer hvor EP samarbeider med The Council, men Council har det siste ordet. Den siste er "consultation" prosedyrer som var den originale eller opprinnelige prosedyrer, her har EP ingen form for bestemmelsesrett, de blir bare spurt om deres mening.

De tre siste prosedyrene blir hovedsakelig brukt under pillar 2, og 3 som omhandler saker og politiske områder hvor medlemsstatene fortsatt har full bestemmelsesrett.

Disse prosedyrene er viktige for å forstå virkemåten, dynamikken mellom uttalelsene og maktforholdet, da spesielt mellom EP og The Council.

The Commission består også av en rekke DG's, eller Directorate Generale som har sammenheng med våre tradisjonelle departementer. Disse har ansvar for ulike politiske områder og består av eksperter og byråkrater.

Her anses det at i fra faglige kvalifikasjoner og med et mål om representasjon fra de ulike medlemsstatene.

DG'ne er kommisjonens arbeidshalter som har for seg det tekniske og juridiske i forbindelse med utformingen av lovforslag, og hjelper til med implementeringen der hvor det er mulig.

Dette er nemlig også et av kommisjonens ansvarsområder, de har ansvar for implementeringen av EUs politikk i medlemsstatene. Problemet her er at kommisjonen ikke har noen verktøy eller makt til å tvinge for at medlemslandene gjør det de skal, dermed ender de opp med å overvåke graden av implementeringen. Er de ikke fornøyde så blir det opp til The Council eller ECJ og gjøre noe med det.

Da har jeg gjennomgått organiseringen, funksjonen og virkemåten til The Commission.

Emnekode : ST-202
Kandidatnr. : 8903
Dato : 22.05.09
Ark nr. : 4 av 12

Jeg vil nå se nærmere på The Council.

The Council består egentlig av tre ulike konfigurasjoner. Hvert council har sitt eller sine politiske områder, og det er sakspendene som avgjør hvilke ministre fra de ulike medlemsstatene som møtes. Eksempelvis, hvis det er økonomiske spørsmål eller saker som er på agendaen så er det finansministrene som møtes.

Sammen med ministrene så møtes også hvert enkelt stats permanente representant og vise-representant, samt ledere så er dette hvert enkelt stats permanente anklagsadvokater til EU.

Disse tilhører COREPER, eller Committee of Permanent Representatives.

COREPER er delt opp i COREPER I og II.

I COREPER I møter vise-anklagsadvokaten og her behandles saker av mer teknisk art i COREPER II møter anklagsadvokaten og her er saker ~~saker~~ av mer politisk art.

COREPER arbeider på tross av politisk områder ergo så møter de også i alle de tre konfigurasjonene av The Council.

Til å hjelpe COREPER med den stadig økende arbeidsmengden så finnes det til enhver tid ca 250 arbeidsgrupper som jobber med ulike saker.

The Council er til for å ivareta medlemsstatenes interesser. Det er nok uten tvil den viktigste institusjonen i EU.

The Council er sammen med EP EUs lovgivende makt.

De bruker for det meste "unanimity" i avstemninger, men hevdes å være konsensus skapende, noe som i praksis betyr at de forsøker å skape enighet mellom alle statene ved bruk av kompromisser og argumenter.

Man ser en tredje type av AMU eller, avansert majoritet voting. Noe som betyr at man må ha 67% av stemmene og flertallet av medlemsstatene med seg.

Medlemsstatenes stemmer er vektet ut i fra lengden av befolkning, ego Tyskland har flert med 99 stemmer mens de mest store slik som Frankrike, Italia, Spania og Polen har 72 stemmer, Malta har færrest med 2 stemmer.

Det kan være viktig å påpeke at denne vektningen faller i favoritt av de mindre medlemmene.

Bruken av AMU ser man heller lave i pillar 1 saker og politikkvaler, i pillar 2 og 3 som hovedsakelig handler om utvidelse og sikkerhets politikk og kriminell og justispolitikk. Nå er det fortsatt "unanimity" som brukes i stor grad.

Presidentskapet i The Council går på vordgang mellom medlemsstatene, hver 6 måned. Dette gjør at medlemsstatene kan forfølge politikk som er spesielt viktig for dem, ved hjelp av agenda setting. Små land utløses av store og omvendt, dette pga den store arbeidsdelingen. Tsjekkia har presidentskapet nå og skal utløses av Sverige.

EP eller The European Parliament er den største demokratisk valgte institusjonen i EU. Representanter her kalles ofte for MEP, members of European Parliament.

Disse velges direkte av folket i hver enkelt medlemsstat.

Det står 785 representanter her, et tall som forsøkes redusert til 732 med utførelsen av The Constitutional Treaty, som enda ikke har blitt ratifisert, noe som mest sannsynlig ikke vil nå på et tungtveid "NEI" i folkeavstemninger i Nederland, Frankrike og Nederland.

MEP'ene sitter ikke etter nasjonalitet i Parlamentet, men etter ideologi. Disse gruppene dannes egne "europaiske partier" nå lenger de er mer enn 20 MEP'er og disse representanter minst en fjerdedel av medlemstallet.

Delte er med på å skape transnasjonale fellesskap og forsterker disse.

EP har i kraft av sitt argument som den eneste demokratisk valgte institusjonen tilknyttet seg mer makt i løpet av årene.

Blant annet nå må sammensetningen av en ny kommisjon godkjennes av EP, dette førte blant annet til at EP ble kalt den konstituerende italienske kommisjonen når Barroso kommisjonen skulle settes sammen.

EP opererer med AMU, ensstemmighet eller "unanimity" vil være nå og nå vanlig med det store antallet representanter.

Emnekode : ST-202
Kandidatnr. : 8903
Dato : 22.05.09
Ark nr. : 7 av 12

EP's makt og påvirkningskraft må sees i sammenheng med de tidligere prøvede prosedyrene (se side 2).

Dermed er EP's makt som hvor "co-decision" brukes og hvor "consultation" brukes. MEP velges for en periode på 5 år.

EP er sammen med Council EU's lovgivende makt og EP skal representere folket i EU.

ECJ eller European Court of Justice er EU's domstol.

Denne domstol er uavhengig av de andre instansene og består av 27 dommere, en fra hvert medlemsland. Disse blir utpekt av de nasjonale myndigheter.

Dommerene utpeker også en første dommer til å lede domstolen, første dommeren er ansvarlig for fordelingen av saker.

En dommer kan bare bli fjernet fra ECJ ved enstemmig mellom de andre dommere.

I ECJ sitter det også 8 ad hoc dommere som skal utarbeide dommene, blant annet fra leksjonsarbeid.

ECJ dommerne blir utpekt for en 6 års periode og halvparten rifter ut hvert 3 år, ny første dommer blir også utpekt hvert 3 år.

Dommerne skal sitte leksjonsarbeid i lovforslagene og sikre at de faller inn under traktatene som er gjeldende.

De skal også følge traktatene slik at det sikres at det er siktighet om lovgivningen.

Emnekode : ST-202
Kandidatnr. : 8903
Dato : 22.05.09
Ark nr. : 8 av 12

Det ligger også en Court of First Instances
inn under ECJ, denne ble opprettet for å
hjelp til med den stadig økende rettsmengden
til ECJ, på grunn av klarskjebtet ved denne
besvarelsen vil jeg ikke gå nærmere inn på
denne.

Vi har også The European Council som
består av alle medlemsstatenes statschefer,
disse tar sjelden direkte beslutninger, mest
for å unngå å forstyrre den store balansen
mellom de andre EU-institusjonene. Men de
helt opp de store politiske linjene her og
har hatt si at de prøver å bestemme hvilke
retninger EU skal ta.

Jeg velger å fokusere på de tidligere presenterte
institusjonene når jeg nå skal se på
hvilke overskublige eller mellomstatlige koder
som karakteriserer dem.

Kommissionens mest dominerende kode er at
de som eneste institusjon har å ta initiativ
til nye lovforslag.

Dette er et kode av overnasjonal karakter.
Til tross for at de ikke har noe direkte
innflytelse over de enkelte medlemsstatene, så
ligger det en indirekte innflytelse i kraften av
å være den som utformer og formulerer
lovforslagene.

Ved å utforme lovforslag på en type måte,

har de kanskje oppnå effekter som ikke ville blitt oppnådd ved en annen utforming.

Kommisjonen har et medlem fra hvert land men skal jobbe for EU og organisasjonens beste, dette betyr at kommissærene må legge sine nasjonale interesser til siden og jobbe mot fellesskapets beste. Hvis alle kommissærene lykkes med dette, så vil også dette være et overstatelig resultat, fordi man da jobber mot det som vil være best for flest stater og ikke for en stat.

Selv om i fra disse argumentene nå ser vi at kommisjonens tegner seg som en overnasjonal institusjon.

Hvilke trekk karakteriserer The Council da?

Her er det mest dominerende trekket selve institusjonens mål og mening, altså utøvelsen av medlemstatenes interesser.

Dette er helt klart et kraftig mellomstatlig trekk, da det er det helt motsatte til kommisjonens overnasjonale trekk som er utøvelsen av fellesskapets interesser, som vi ser er disse to diametralt forskjellige trekk som understreger definisjonen av at de er mellom- og overnasjonal. Og så bruker av "unanimity" er et trekk som dominerer The Council, dette trekket er ~~ikke~~ mellomstatlig av natur, det betyr i praksis at et land kan veto et forslag som 26 andre er enige i, fordi det er helt det landets nasjonale interesser.

Emnekode : ST-202
Kandidatnr. : 8903
Dato : 22.05.09
Ark nr. : 10 av 12

En økt bruk av QMV, som gjør at majoriteten kan få gjennomslag på beslutning av minoriteten av statet et et overnasjonalt nivå.

De to dominerende ideer The Council og brukes bare i et lite utvalgt saker, men fremtiden vil vise om det kommer en økning av QMV.

Vi ser også en økning av "byttehandler" i The Council, noe som betyr at land støtter hverandre i forskjellige saker. Alltså at et land støtter et annet i noe som ikke betyr så mye for dem, mot at de får gjengjeldt støtten iverfor et område som er viktig for dem, slike såkalt "package-deals" har et overnasjonalt nivå i og med at man godtar noe man er i mot, mot at man mottar støtten for noe man ønsker seg mer.

Som vi ser så har The Council både mellom- og overstatlige nivå, men det er liten tvil om at de mellomstatlige overskygger de overnasjonale. Går integrasjonsprosessen dyper vil vi kanskje se en økning eller forsterkning av overnasjonale nivå.

De to mest dominerende nivåene i The European Parliament er bruk av QMV og ikke minst at medlemmene sitter etter ideologi og ikke nasjonalitet, noe som går hånd i hånd med EP's mål og oppgaver som er å representere folket i The European Union.

Begge disse nivåene er overnasjonale nivå

AMU er overnasjonalt fordi det gir majoriteten mulighet til å overtydere minoriteten som faktisk tidligere.

Tredet med å sitte etter ideologi og ikke nasjonalitet er overnasjonalt fordi man da vil kunne etter ideologiske overbevisninger heller enn territoriell tilhørighet.

Flere man finner sterke mellomstatlige trekk så kunne man antatt at EP ikke ville klare å gjøre det den var der for, altså å representere folket, uavhengig av nasjonal tilhørighet.

Man har også anta at ved å sitte i ideologiske løkker så har nasjonale identiteter bli vist ut, eller i hvertfall svekket, noe som har forsterket den europeiske fellesskapsfølelsen og følelsen av et "vi".

ECJ domineres av at de er uavhengige og at deres dommer overprøver nasjonal loer. I tillegg så sitter det kun en faggruppe der, noe som vil bidra til å rasjonalisere alle dommerne, uavhengig av nasjonalitet, til en gruppe med faglig og ikke nasjonalt fokus. Alle disse tre trekkene er overnasjonale.

Det at ECJ er selvstendige gjør at ingen har autoritet over dem. At EUs loer og ECJ dommer overprøver nasjonale loer, har, nesten sees på som definisjonen av overnasjonalt. Til sist så vil det faktisk at det ~~kan~~ kan

Emnekode : ST-202
Kandidatnr. : 09 8903
Dato : 22.09.09
Ark nr. : 12 av 12

setter en faggruppe der, gjøre at faglige hensyn overses eller marginal eller territoriell tilhørighet.

Vi må ikke glemme at det ikke er dommer fra hvert medlemsland der, så mulighetene for en udividert hensyn i mellomstatlig ånd ligger der, men jeg vil gjerne å vedlegge at faglige hensyn og standard ~~med~~ kombinert med et felles ønske om maksimalt vil la disse mulighetene ligge uløst.

Ut i fra denne diskusjonen har jeg konkludert med at EP, ECJ og The Commission er domstol dominert av overnasjonale hensyn, mens The Council er domstol dominert av mellomstatlige hensyn.